

stisk, at efter at det ærede Medlem havde udviklet dette, gik Slutningen af hans Tale ud paa at paavise, hvor nødvendigt det var at se bort fra Ændringsforslaget, hvor nødvendigt det var at undlade at tage Hensyn til det i mange Tilfælde. Det ærede Medlem erklærede udtrykkeligt, at det ikke var Meningen, at Bestemmelsen om de tre Fjerdedele ubetinget skulde opretholdes, idet han sagde, at der kunde være Lønninger saa lave, at det var urimeligt at begrænse Understøttelsen til $\frac{3}{4}$ deraf. Men hvis Princippet er, at der af forsikringsmæssige Grunde skal være en Afstand af $\frac{1}{4}$ mellem Løn og Understøttelse, kan det ærede Medlem ikke mene, at denne Afstand ikke behøver at være der, naar Lønningerne er lave Nej, Sagen er, at det er det ærede Medlems sociale Samvittighed, der her taler til ham og siger: Det rent forsikringsmæssige Standpunkt, som jeg hidtil har gjort mig til Talsmand for, kan jeg ikke opretholde i det Omfang, jeg har ført det frem. Hvis Bestemmelsen om de tre Fjerdedele skulde overholdes strengt, vilde den rimeligvis føre til, at Understøttelser efter Loven af 27. Oktober — f. Eks. for de kvindelige Arbejdere — maatte nedsættes, men det har ikke været Hensigten med dette Lovforslag at gaa til nogen Nedsættelse af Understøttelserne.

I sin Slutningsbemærkning sagde det ærede Medlem, at den Bestemmelse, han havde opstillet, kun skulde opstilles som Regel, men at der var Undtagelsestilfælde, hvorefter han gav disse Undtagelsestilfælde en saadan Udvidelse som denne, at ogsaa for lave Lønninger kunde det være ønskeligt at gaa højere. Denne Regel er i Virkeligheden, saaledes som det ærede Medlem fortolkede den, lige saa overflødig, som den, naar den ikke var fortolket af det ærede Medlem paa denne Maade, var uanvendelig. Det ærede Medlem forlanger her af Arbejdsløshedskasserne, at de skal konstatere en Gennemsnitsfortjeneste i Henhold til gældende Overenskomster i Faget, og det er tre Fjerdedele af denne Gennemsnitsfortjeneste, Understøttelsen skal andrage. Det, Regeringen har foreslaaet, er, at man overlader Spørgsmaalet om Understøttelsernes Forhold til Lønningerne til det sociale Skøn, som findes repræsenteret i Arbejdsløshedsinspektoratet og i Indenrigsministeriet. Det ærede Medlem ønsker ikke dette, han vil i Stedet for have ansat en fast Brøk af noget ubestemt. Man kan ansætte en fast Brøk af et bestemt Tal, men en fast Brøk af no-

get ret ubestemt lader sig ikke gennemføre som Norm. Det drejer sig her om saa mange forskellige Forhold, at det vilde være ugørligt at arbejde med den her foreslaaede Bestemmelse, og den er ogsaa ubillig, hvad det ærede Medlems Bemærkninger om Undtagelserne viser. Der kunde føjes andre Undtagelser til, jeg har gjort det i Udvalget, og det er ikke nødvendigt at gøre det her, men det forekommer mig, at det ærede Medlem maatte kunne frafalde den Opfattelse, som er udtrykt i Ændringsforslaget, naar han erindrer, at Arbejdsløshedsinspektoratet og Kasserne selv anlægger som deres Hovedsynspunkt det, der er udtrykt i Ændringsforslaget, at man ønsker, at Kassernes Understøttelser ikke skal komme for nær op ad Lønningerne. At ville have dette udtrykt i en matematisk Form maa jeg bestemt fraraade.

Jeg maa sige, at den Tale, det ærede Medlem fra Ruds Vedby holdt, varsløde ikke om nogen let Vej for dette Lovforslag. Efter først at have stillet disse Ændringsforslag under Nr. 3 og Nr. 4 og appelleret til det andet Ting vedrørende dem begyndte det ærede Medlem paa en lang Udvikling, der indeholdt en Række forskellige Spørgsmaal, som han anbefalede til Overvejelse under Sagens videre Gang. Dette var i høj Grad at appellere til Tiden, det var i høj Grad at lade dette Spørgsmaals Afgørelse være usikker, medens man dog maa tro, at alt talte for at tilendebringe denne Sags Behandling saa snart som muligt. Det ærede Medlem tænkte sig endog en hel Forandring af Lovforslaget, saa at man gik bort fra Procentberegningen ledsaget af en vis Minimumssum. Hvis nu det ærede Medlem havde Ret i den Paastand, at Procentberegningen ingen Rolle spillede, at den faktisk var ophævet ved Minimumsberegningen, vilde det ikke have voldt nogen Vanskelighed at fjerne det Tal, men Ønsket betyder en faktisk Forandring, og en Udtalelse lidt senere i hans Tale viser ogsaa, at han havde Øje derfor; jeg forstaaer derfor ikke, hvorledes han i Begyndelsen kunde sige, at der overhovedet ingen Tilfælde var, hvor de 75 pCt. kom til at virke. Jo, de kommer til at virke overhovedet paa alle Kasser, der yder en vedtægtsmæssig Understøttelse paa over 1 Kr. 70 Øre. Det ærede Medlems Forslag gaar ud paa, at alle Medlemmer, hvem der ydes en vedtægtsmæssig Understøttelse af over 1 Kr. 70 Øre — 75 pCt. af dette Beløb er jo omtrent 1 Kr. 25 Øre eller 1 Kr. 26 Øre —, som ved Bestemmelsen om de 75 pCt. vil kunne faa indtil